

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2022. március

XV/3. szám

Még ki sem kászálódtunk a járványból, újabb nagy veszély tört ránk! Úgy tűnik, keresztis utunk újabb stációjához értünk. Ugyan „tisztul a kép”, a szögek bujkálnak ki a zsákból, de ez önmagában nem segít rajtunk...

Van mit végiggondolni jelen helyzetünkben, zűrzavaros viszonyaink között. De a böjti idő pont erre adatott. Alaposan meg kell fontolnunk, merre is akarunk menni, milyen világot hagyunk utódainkra, eladjuk-e lelkünket egy túl maszlaggal kevert politikai lencséért – kicsiben és nagyban is. Személyes döntéseink a saját és közös – keresztény és magyar jövőnkéről szólnak!

Ny. L.

Kedves Testvérek!

Ez a nagyböjti időszak hálaadó és kérő imára hív meg bennünket. Hálát kell adnunk Istennek, hogy a járványhelyzet sokat enyhült. Kérünk kell viszont az Urat, hogy segítse azokat a politikusokat, akik az ukrainai békéért munkálkodnak. Hálát adhatunk azért is, hogy Esztergom megmozdult és igen sok adományt gyűjtött már össze a menekültek javára. A Ceferino (a volt Szegényház szerk.) – kvázi plébánia is – sok Ukrajnából jött embert elszállásolt. Jézus tálcán kínálja a lehetőséget, hogy a nagyböjti időben sok jót tehesünk. Ezért is köszönetet kell mondanunk Krisztusnak.

Azt gondolom, hogy nekünk, keresztényeknek ezekben a válságos időkben mindenképpen a Mindenható szeretetébe és gondviselésébe vetett hitet kell továbbadnunk embertársainknak. Hinnünk kell abban, hogy a világ sorsa nem a hatalmasok kezében van, hanem a Teremtőjében.

Azt sem szabad elfelejtenünk, hogy a békéért úgy is munkálkodhatunk, ha családjában, munkahelyünkön, vagy bárhol, ahol megfordulunk, mindig igyekszünk a feszültségeket elsimítani.

Végezetül elmélkedésnek küldeném Teréz anya imáját:

Urunk! Segíts minket, hogy megtanuljunk elviselni a mindennapi élet terheit és kínjait! Hadd nyerjünk keresztthalálad és feltámadásod által új erőt, hogy az élet egyre nagyobb és alkotóbb teljességére jussunk! Te ugyanolyan türelmesen és alázatosan szálltál alá az emberi élet mélységébe, mint ahogy szenvedésed és keresztre feszítésed kínjait elfogadtad. Segíts minket, hogy a naponta újból adódó veszélyeket és nehézségeket jókor jött alkalomnak tekintsük arra, hogy növekedjünk emberségünkben, és hozzád hasonlóbba váljunk. Tégy minket képessé arra, hogy az ilyen helyzetek próbatételét türelmesen és bátran kiálljuk, és erősítsd meg bennünk a segítségedbe vetett bizalmat! Ha meghalunk veled, veled együtt fel is támadunk. Ámen.

Andor atya

Kápolnáink

Megint jó hírekről számolhatok be kápolnáinkkal kapcsolatban! Sikertől megoldani a Kálvária-kápolna tornyának kikötését a korábban felhelyezett összetartó pántoláshoz.

Több vállalkozóval egyeztetve, a feladatot vázolván, végül is Siroki András vállalta, hogy emelőkosaras gépével feljön a kápolnához. Természetesen előtte terepszemlét tartottunk, hogy felbecsülje ennek lehetőségét, esetleges nehézségeit.

A munka kivitelezéséhez megint előkészítettem a szükséges „apróságokat”, részben Schlosser Attila kölcsön-anyagaiból, részben vásárlásból és saját anyagokból. Az

egyeztetett időpontban – kicsit szeles, de verőfényes napon, február 24-én, felvontunk a kápolnához. Szerencsésen megérkezett az utánfutóra épített emelőkosaras gép is. Az elgondolásnak megfelelően elkezdtük a munkát. A vállalkozó és Attila a kosárból különösebb nehézség nélkül meg tudta oldani a feladatot. Ez azért nem volt veszélytelen, hiszen a torony 4 függőleges gerendájából az egyik már teljesen elkorhadt a talpánál.

Most tehát a torony 3, még viszonylag ép függőleges tartó gerendája 4 irányból ki van kötve, ami biztonságot jelent – átmeneti időre. És biztonságot jelent a majdani bontáskor is. Örülök, hogy sikerült mindezt megszervezni! Azt is „demonstráltuk”, hogy megfelelő emelőkosaras géppel megközelíthető a Kálvária-kápolna. Talán segítséget jelent ez a további munkálatok tervezéséhez, szervezéséhez is.

De itt még nem fejeződött be a nap. Lefele menet megálltunk a Jó Pásztor kápolnánál is. Ott pedig – szintén e gép segítségével, valamint Siroki András és Schlosser Attila tevékenységével felraktuk a „vízköpő” PVC csöveket, kilenc helyen. Természetesen ehhez is megvásároltam és előkészítettem a szükséges anyagokat, így ez is flottul ment. Így most a tetőről érkező víz – csendes eső alkalmával – a falazattól távolabb esik a földre. Szeles időben azért így is kap, de ez sokkal kisebb mennyiség, hiszen eddig az összes víz a falakon folyt le.

A „segédmunkát” Attila mesterembere, Józsi bácsi és jómagam biztosítottuk. A déli harangszóra mindkét kápolna munkálataival végeztünk.

Hálás köszönetem Siroki Andrásnak a precíz, szolgálatkész munkavégzéséért, valamint a „baráti” árért, amivel – mint mondta – ő is támogatja kápolnáink megmentésének, felújításának ügyét.

Újfént megköszönöm Schlosser Attila segítőkészségét, szakértelemmel végzett munkáját, segítő embereit! Nem utolsósorban a kölcsönzött drótköteleket, csavaros feszítőket.

A felmerülő költségeket a kapott adományokból tudtam fedezni, a maradványt is természetesen a továbbiakban felmerülő feladatokra fogom költeni. Hálásan köszönöm mindenkinek a támogatását, adományait!

Sajnos, a továbbiakról nincs információ, nem kapok tájékoztatást sehonnan, hogy áll a felújítás ütemezése. Csak nehogy megint elvigye ügyünket – mint két éve a covid – a jelen háborús és menekült helyzet!

Az **Esztergom újságban** megjelent cikkel kapcsolatban többen megkerestek csodálkozásukat, sajnálatukat, hiányérzetüket kifejezve, hogy Sári Andrea írásában egyáltalán nem kap kellő hangsúlyt „nyüzsgésem”, vagyis az, hogy az egész mostani **kápolnaügyet én indítottam el**, hogy hozzám kötődik a sok utánajárás, „kilincselgetés”, az állandó szervezés, egyeztetések. És hogy minden elért eredményről vagy gondról 2020 óta rendszeresen, az aktuális állapotnak megfelelően tájékoztatok, beszámolok (8 db cikk és nem egy!) az Élő Szigetben, illetve az általam rendszeresen vezetett kálváriai keresztutakon.

Én úgy gondolom, az eredmények a fontosak, azok pedig vannak, ha lassan alakultak is. A lényeg, hogy most már nemcsak az Élő Sziget újságunk olvasói tudnak a Kálvária-kápolnáról, hanem az egész város tudhat! Az Esztergom újság cikkével kapcsolatban a talán jogosan „morgolódnak” és minden érdeklődőnek újra **egy kis kronológia a működéséről, a valós helyzetről:**

2020. február-március: Újságunkban írtam a Kálvária-kápolna siralmas állapotáról, azt beolvastam az akkor még működő (általam működtetett) régiós Mária Rádióban, valamint elküldtem – írásban is – a Polgármester úrnak. Ő beszélgetésre hívott, jártam nála, megígérte a segítségét – ami a covid miatt akkor sajnos leült.

2021. február: Újra nekilendültem. Zsembery Ákostól, az általa ismert/végzett előzményekből kezdtem feltérképezni, mit/hogyan lehetne tenni, mivel a kápolna egyre csak romlott. A Város felé is jeleztük ezt László atyával, így Erős Gábor alpolgármester úr intézkedése nyomán körbekerítették a kápolnát az omlásveszélyre, életveszélyre figyelmeztetve.

2021. március: Schlosser Attilával, aki megkeresett és felajánlotta segítségét, szakértelmét, kapcsolatait – többszöri helyszíni bejárás és egyeztetés után, örömmel véve és elfogadva segítő közreműködését, a „tettek mezejére” léptünk. Első gondolatunk az volt, hogy a torony szakszerű bontásával, ideiglenes fedéssel próbáljuk megmenteni a még jó állapotú falazatot. Két árajánlatot is kértünk. Ennek birtokában László atya a Főegyházmegye főépítéséhez, és a Gazdasági Tanácsához fordult, kérve a segítséget. Mivel nem mozdult semmi, **júliusban** személyes levélben kerestem a Bíboros urat, tájékoztatva a helyzetről, terveinkről. Közben a Pieta szobrot Attilával „bedobozoltuk”, hogy megvédjük az omladozó törmeléktől.

2021. nyár: a Város – kérésre – ágazást és fűnyírást, takarítást végzett a kálvária szerpentinjén, az emelőkosaras megközelíthetőség érdekében. Prokopp Mária „hozott” két budapesti építész (Nemcsics Ákos, Szende Árpád), akikkel szintén megbeszéltem a teendőket, lehetőségeket.

2021. augusztus: kérésre – a Polgármesteri Hivatal által – megkaptuk a tulajdoni lapokat, térképmásolatot a Jó Pásztor kápolna, a Kálvária-kápolna, valamint a kálvária szerpentinje vonatkozásában. Ezeket továbbítottam a Főegyházmegye felé.

2021. augusztus 14-én felkereshettem személyesen a Bíboros atyát – ez ügyben is beszélgettünk. Ígérte, hogy az Eucharisztikus Kongresszus után visszatérünk a kálvária ügyére.

2021. szeptember: mivel nem haladtak a dolgok, felmerült az épület összepántolásának az ötlete. Hosszabb előkészítés után végül is **okt. 5-én** sikerült megvalósítani.

2021. december: újra beszélhettem a Bíboros úrral, javaslatára levélben kértem Salacz Ákos egyházmegyei főépítés segítségét, majd megkaptuk a Gazdasági Tanács levelét, hogy a kápolna felújítását nem tudják támogatni...

2022. január: felhívott a Polgármester úr, hogy a Város költségvetésébe elkülönítenek 15 millió forintot a Kálvária-kápolna felújítására. Ezt később meg is szavazta a képviselő testület. A felújítással kapcsolatban Zsembery Ákos az „összekötő” mind a Város, mind a Főegyházmegye felé. A felújítási terveket – tudomásom szerint – ő készíti.

2022. február: megtörtént a torony kikötése, eddig a történet...

Mindezekről részletesebben beszámoltam újságunkban, bárki utána olvashat, ha alaposabban érdeklí (honlapunkon: <http://www.szentanna.extra.hu/wp/elosziget/>, és a Városi Könyvtárban).

Tehát továbbra is kérem és várom – most már az egész város segítő hozzáállását e nemes ügyünkhöz!

Nyitrai László

„A húsvéti hajnal már dereng...”

6 éves vagyok, dübörgő tankoktól megrémülve, szüleim kezét szorítva érkezünk haza. Már elfelejteném, de 1956 emlékei követelőznek, az ukrajnai események képei előhozzák félelmeimet is. Végre a járványtól kicsit fellélegezhetnénk, és ekkor újabb szorongások jönnek. A Jó Pásztor kápolna felé tartunk barátainkkal, ezekkel a gondolatokkal, érzésekkel. Az utóbbi időben soha nem láttam ennyi ismeretlen és ismerős arcot. Jó tudni, hogy Nyitrai László hívó szavára ilyen sokan indulunk a nagybőjti időszak első vasárnapjának délutánján, a hagyományokat követve, a Kálváriára, ahol a stációk emlékeztetnek Jézus keresztútjára.

Laci a mai imádságainkat a békéért ajánlja fel, az általa választott „Keresztút” bevezetőjét olvasva Mária segítségét kéri, hogy elfogadjuk és megtegyük, amit Jézus mond. Most az állomásoknál a felolvasók saját keresztjeinkre emlékeztetnek. Első kereszt: Az ítélet elfogadása. Második: A mindennapok elfogadása. Harmadik: Bátorság az eleséshez. Negyedik kereszt: Szeretteid elszomorítása. Ötödik: Mások segítségének megengedése. Hatodik: Viszonzás nélküli elfogadás. Hetedik kereszt: Újraesésed elismerése. Nyolcadik: A téged vigasztalók megvizsgálása. Kilencedik: Mindenek elvesztése. Tizedik: Lemeztelenítésed megengedése. Tizenegyedik kereszt: A saját keresztredre való felfeszülés. Tizenkettedik kereszt: Kereszthalál. Tizenharmadik: Lemondás munkád gyümölcsének élvezéséről. Tizennegyedik kereszt: Lemondás az utolsó emberi vágyról. Ebből a felsorolásból látható, hogy ez egy különleges nagybőjti elmélkedés. Az újság terjedelme nem engedi meg azt, hogy az egészet lemásoljam. Bocsánatot kérek, hogy nagyon személyesen azokat a gondolatokat emelem ki, amelyek engem mélyen érintettek.

Az első kereszt: amikor valóban hamisan ítélték felettem, teljesen elvesztettem az addigi életemet. Olyan jó, hogy ezt hallom: „Ne védekezz, amikor ítélnék fölötted! Az ítélet nem semmisíthet meg. Nem hagy egyedül, hanem hozzám és a dicsőségbe vezet. Ez a te és az én első kereszt. Ne félj! Számodra az ítélet hozzám vezető ajtó. E hamis ítéletben találkozni fogsz velem. Akkor többé már senki sem bíraskodhat fölötted.”

Imádkozva, énekelve érkezünk a második stációhoz, a mi második keresztünkhöz: „Az emberek rendkívüli keresztet keresnek, holott a kereszt a **mindennapok elfogadása**. Az elfogadott kereszt által nagy kegyelmekben részesülsz, és hited patakja folyamává duzzad.” Meg kell tanulnom a mindennapi terheit hordozni.

Földi elesésünk keresztje után, a negyedik állomás az emberi gyarlóságainkra figyelmeztet. „Lehetetlen nem elszomorítani azokat, akiket szeretsz.”

A kényszerűségből keresztet hordozó Cirenei Simonról az jut eszembe, hogy tettének áldott gyümölcse lett. Fiai: Alexander és Rufus (Mk 15,21) valamint felesége is keresztényé váltak.

Veronika nyújtotta kendő azt üzeni nekem, hogy tanuljam meg elfogadni az emberek felém irányuló jóságát akkor is, ha én nem tudom viszonzni. **„Viszonzás helyett önmagadat add!”**

A második elesés után a síró asszonyok arra figyelmeztetnek, hogy vészjeljem át és emelkedjem felül a saját szenvedéseimen, mert egyetlen fájdalom sem tragikus. Csak „a szív vaksága és keménysége az igazi tragédia.” „Az a tragédia, ha önmagadon sajnálkozol, és ha nem tudatosítod, hogy minden halált feltámadás követ, minden betegséget gyógyulás, minden eltávozást visszatérés. A győzelem ott kezdődik, amikor másokat kezdesz vigasztalni, miközben te is vigaszra szorulsz. Ilyenkor minden vigaszod Istentől ered. Légy bátor! Ne támaszkodj emberi vigaszra! Keresd Isten erejét, mert csak az győzi le a világot! **Ne engedd, hogy az önsajnálkozás kerítsen hatalmába!** Ha a fájdalomtól összetörve lesz erőd mások megvigasztalására, megtalálsz engem.”

Újabb elesésünk arra figyelmeztet, hogy ne hallgassunk a kételkedőkre: belőled már úgy sem lesz senki! Álljunk fel, ahogy Jézus tette és célba érünk.

A lemeztelenítés testi-lelki pőresége után a keresztre szegezés fájdalma következik. „Vannak keresztek, amelyeket mindvégig vinni kell. Hiába próbálsz levetni magadról. Tőled függ, földadod-e ezt a szélmalomharcot, és hozzám jössz-e. **Akkor majd meghalsz, és új életet kezdesz. Ne félj!** Csupán azt akarom, ne élj hiábavaló várakozásban. A keresztek mindvégig megmaradnak, és minél előbb meghalsz, annál hamarabb föltámadsz. Minél előbb fölhagysz az ellenállással, annál hamarabb találkozol velem.”

Súlyos mondanivalója van a tizennegyedik keresztünknek: „A halált akkor győződ le, amikor elfogadod.”

„A tizenkettedik kereszt olyan, mint az ünnep, mint a csúcs, mint mindennek a beteljesedése. De valójában az élet kezdete.”

Sokszor éreztem úgy életem során, hogy az általam végzett munka gyümölcset nem én élvezhetem. Most egy hozzám közel álló ismerősöm is így érezheti. Találjunk vigaszt ezekben a gondolatokban! „Téged én arra rendelvelek, hogy az új világ számára vess. Ez a te kereszted. Hitet adok neked, mert életed folyamán alig fogsz valamit is meglátni a sikerből. Majd csak haláloed után fognak éltetni. Majd csak akkor vesznek le a keresztről. Az örökkévalóságban kereszt nélkül fogsz élni, mert volt bátorságod rajta függeni életed folyamán. Ez a tizenharmadik kereszt: **vetni azért, hogy mások arassanak.** De itt vagyok én, aki elibéd megyek. Ez a feltámadás.”

A tizennegyedik keresztünk: „Engedd át a halálnak azt, ami úgyis az övé! Ne úgy nézz többé a sírra, mint reménytelenségre és végre, hanem mint születésre és kezdetre! Haljon meg a te hiúságod! **A húsvéti hajnal már dereng.**” Tudom, hogy az írásom hosszú lett, de még így is sok-sok gondolat és érzélem kavargó bennem...

„Szent Anna, Szent Anna, / Krisztus Jézus nagyanyja, légy híveid oltalma!”

2022.március 8-án a Senior imaklubosokkal, új tagokat köszöntve, a Szent Anna templom előtt gyülekeztünk. Közel 2 éve nem találkozhattunk maszk nélkül. Olyan jó volt látni a mosolyokat! Templomunk körbeimádkozására készültünk. Az idén fogjuk ünnepelni, hogy építésének befejezése 185 éve (1837-ben), felszentelése 120 éve (1902.április utolsó vasárnapján) és önálló plébániává válása 85 éve történt.(1937-ben) Az Előhegyről nézve Babits Mihály így látta templomunkat:

„balról a kerek templommal, melyet, mondják, ama nagy Dóm legelső álmodója épített, kicsiny próba gyanánt, hogy élve lássa még csodás álmát: a fő Magyar Templomot!” (Szent király városa)

Az őrangyalokhoz imádkoztunk először, hiszen a templomra felvezető lépcsők két oldalán egy-egy hatalmas szobruk áll. Belépve a bal oldalról kezdtük a körbeimádkozást. Közös énekkel és könyörgéssel fordultunk Fájdalmas Szűzanyánkhöz. Majd Szent Antal szobránál a közbenjárásáért esdekeltünk, azután XII. Pius pápa szavaival fordultunk a lourdes-i Szűzanyához, a jelenésének emléket állító szobornál. Nem feledkeztünk meg Bernadetről sem. Fohászkodtunk és énekelünk: „Úrangyalát végzi a kis Bernadett, melyre eget nyitnak angyali kezek.” Majd Lisieux-i Kis Szent Teréz imáját mondtuk közösen.

„A keresztfához megyek, mert máshol nem lelhetek, nyugodalmat lelkenek” – hódoltunk a Szent Kereszt előtt. A keresztiségi fogadalmunkat megújítottuk a Keresztkút előtt. Irgalmas Jézus képénél „Az irgalmasság rózsafüzérért” mondtuk el. Oltárképünk előtt tisztelegve először Szent Anna himnuszát énekelünk. Majd Szent Joachimhoz és Szent Annához, a nagyszülőkért fohászkodtunk.

Áttérve a templomunk másik oldalára Jézus Szent Szívének szobrához, így énekelünk: „Jézus Szíve, legtisztább szív, kegyelemnek oltára...” Majd Szent József és Szent Erzsébet közbenjárását kértük énekkel és imával. Guanella Szent Lajos és Szent II. János Pál pápához is könyörögtünk. Elénekeltek a Pápai himnuszt, és ezután, a most nagyon égető problémáért, a békéért szállt énekünk. „Béke fedjelme, szentséges Istenünk, Úr Jézus szent szíve, békéért esdeklünk!/ Békét adj szívünknek, békét családunknak, békét nemzetünknek, békét a világnak!” A körbeimádkozásunkat így fejeztük be.

Kicsi kitérő. - A Templomunkban lévő tárgyak közül nagyon fontos az a szentségtartó, amely ezüstből készült, a templomunk makettje, és Szent Anna ereklyéjét őrzi. Kedves ismerősöm nagypapája készítette. A korabeli Esztergom és Vidéke így számol be arról, hogy miként került hozzánk:

„Ezüst szentségház a kerektemplomban. Bogisich Mihály v. püspök aranymiséje emlékére nemcsak gazdag alapítványokat tett le, hanem egy ritka műkinccsel is gyarapította városunkat. Az esztergomi Szent Anna templom Mária oltárára ugyanis ezüstből egy díszes szentségházat csináltatott, melynek súlya 8 kg. és kicsiben magát a kerektemplomot ábrázolja. A szentségházra a következő felirat van bevésve: „Felajánlja Bogisich Mihály v püspök, esztergomi kanonok, aranymiséje emlékére. 1913 július 27.” (1913.július 31-i szám)

A templom körbeimádkozása után örömmel hallgattuk a hirdetésben, hogy milyen tartalmas, szép programok várnak még ránk ebben a félévben. Nagyon bízom abban, hogy mindegyiket meg tudjuk valósítani, és szeretnék majd a történekről, látottakról beszámolni. Ugye nem tetszenek még unni engem?

Pazsiczky Mariann

Csendes szolgálat

Modern világunkban a háztartási gépek sokunk munkáját megkönnyítik. De vannak olyan feladatok, amiket a ma egyre divatosabb, sokszor tényleg hasznos okos szerkentyűk sem tudnak helyettesíteni. Akiknek van szárítógépük, mondják, hogy a ruhákat azok kevésbé gyúrik, mint a hagyományos automaták. Az igazság azonban az, ha pl.: szépen rendben tartott blúzokat, ingeket akarunk viselni, ha azt szeretnénk, hogy abroszainkon öröm legyen a terítés, az étkezés, akkor bizony vasalni is kell. Valljuk be azt is, hogy ez utóbbi nem tartozik minden háziasszony legkedvesebb teendői közé.

Pillantsunk rá most a templomunkban használatos ruhaneműkre: albákra, oltárterítőkre, kendőcskékre. Azok mindig patyolat-tiszták, ropogósra vasáltak, szemet gyönyörködtetően frissnek. Mindez Kissné Ilonka kezemunkáját dicséri, aki idén éppen 20. éve gondoskodik ezek mosásáról, vasalásáról. Csendes szolgálatát 80. életéve felett is, sajnos egyre nehezebb járással, de nagy szeretettel teszi a Jóisten dicsőségére, mindannyiunk és saját öröme.

Köszönetünk mellett jó egészséget kívánunk, és az Úr bőséges áldását kérjük életére!

NY.M.

Ünnepek előtt...

Csak előzetes információ a húsvéti ünnepkör eseményeiről, liturgiájáról, hiszen most egy plébánia és két templomunk programjait kell összehangolnunk. Az aktuális heti hirdetésekben, facebook oldalunkon természetesen folyamatosan tájékoztatjuk a kedves Testvéreket. Ami most biztosnak látszik:

Nagycsütörtökön a Kerektemplomban lesz az utolsó vacsora emlékeztére a szentmise – 18 órakor, utána a szokásos virrasztás 21 órakor. Nagypénteken a belvárosban lesz a szertartás, szintén 18 órakor, majd utána az elmélkedő imaóra. Ezek mindkét közösség együttes ünnepét jelentik.

Nagyszombaton viszont mindkét templomunkban lesz feltámadási vigília. Ugyancsak mindkét templomban tervezzük körmenettel kezdődő húsvéti, ünnepi szentmisét 9 ill. 10.30 órakor.

Templomainkban folytatódnak a pénteki kereszttúti imádságok. A kálvárián kicsit módosul a menetrend: március 27-én csatlakozunk az Esztergom-Bajóti Karitás Régio által szervezett kereszttúhoz, amit Csepregi Róbert pilismaróti plébános vezet majd 15 órakor. Virágvasárnap viszont nem tartunk kereszttú, hanem mindenkinek javasoljuk a jelenleg szervezés alatt álló **Esztergomi passiót**, amit a Várhegyre terveznek.

Tehát kérjük híveinket, hogy figyeljék hirdetéseinket, és kapcsolódjanak be a közös ünnepeinkbe, imádságainkba!

Égi haza – földi haza...

Gondolatok a márciusi imaóráinkból

Emberi életünk alakulását meghatározza az a fizikai, lelki, szellemi környezet, ahova helyezett bennünket az Úr. Ennek a környezetnek nemcsak úgymond elszenvetői vagy éppen élvezői, de aktív alakítói is vagyunk. Ez volna a földi haza, amibe nagyon sok minden beletartozik. Néhány szempontot felelevenítettünk ez alkalommal. Ebben a földi hazában készülünk

fel arra, a másik hazára, amit Jézus által megígért nekünk mennyei Atyánk.

Isten, család, haza! Ebben a sorrendben! Egyetértve Eperjes Károllyal én is azt gondolom, hogy keresztény értékrendünk szerint így helyes. Isten gyermekei vagyunk, ezt elsősorban családukból tudatosíthatjuk, és élhetjük meg. Ez a kötődés-rendszer, ez az érdek- és értékközösség teszi fontossá a haza fogalmát. „Ha nincsen gyökered, elvisz a szél” – hangzik egyik dalszövegben...

A földi haza jelentőségét nagyon jól és nagyon szomorúan mutatja be az a válság, ami Ukrajnát érte: édesanyák apró gyerekekkel, egy-két bőrönddel, pusztán életükért menekülnek onnan, ahol az otthonuk volt. Férjek, apák, fiútestvérek nélkül kénytelenek hátrahagyni otthonukat, amit esetleg már bombatalálat is ért. Földi hazájuk tehát odalett. Így működik és ilyen hatása van az Isten nélküli, önzésre, hatalomvágyra, pénzsóvárgásra építő világunk...

Röviden...

- Az Esztergom-Városi Plébánia Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány „felélesztésére” tett lépéseket László atya. Harmai Gábor atya áthelyezésével az alapítvány „leült”, a covid mellett ez is eredményezte a Jó Pásztor kápolna jelenlegi helyzetét. Oldallagosan többször volt erről már szó lapunk hasábjain. Nem halogatható a dolog, neki kell fogni a félbehagyott folyamatnak, mivel ez a kápolna ráadásul a plébániánk tulajdona. Természetesen erről is tájékoztatjuk híveinket, amint „tisztába jöttünk” a tényekkel, feladatokkal és lehetőségeinkkel.
- Március 25-én, Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén 16 órakor zárandoklással, rózsafüzér imával megyünk a bazilikai Bakócz kápolnába a Rudnay téri plébániánk elől indulva. A 17 órakor kezdődő szentmisében lelki örökbefogadásra is lehetőség lesz.
- A következő hét folyamán (márc. 20-27) mindkét templomunkban lesz tartós élelmiszer gyűjtés a kárpátaljai és a hazánkba menekült testvéreink számára. Kérjük híveink együttérzését, szeretetét a bajba került emberek iránt!

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Sárközi Valentina Jázmin
Kuti Richárd Áron

Elhunytak:

Fodor István László	64 éves
Balogh Ferenc	80 éves
Páldi Csaba	66 éves
Gál Károlyné, Baráth Gizella	77 éves
Arany István	62 éves
Nagy Zoltán Roland	40 éves
Kisbalázs Andrásné, Bangó Mária	97 éves
Pusztai László	80 éves
Horváth József	49 éves
Kapcsos Tiborné	93 éves

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László
Tördelő szerkesztő: Németh Tünde
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. *Tel.:* 33/312-291
Bankszámlaszám: 12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@szentanna.extra.hu
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike, Sz. S. Istvánné
Sokszorosítás: **Spori Print Vincze Nyomda**